

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 5/8 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не польмені милости і віри не повьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год 6-й пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунжини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

До реформи прасового закона.

На поли прасової реформи зроблено один важний крок, — се знесенє газетного стемпля. Однак се ще навіть не є половиною тих оков, які нині в'яжуть австрійську прасу та не допускають її до розросту та розцвіту, при яким она сповняла би своє завданє супроти найширших верств суспільности.

Очевидно в першій лінії належало би знести деякі застарілі приписи нашого прасового закона, а особливо § 19. і 24. процедури карної. Окрім сего австрійська праса покритвджена вельми заказом кольпортажи. Порто за часописи є надто високе, а розпродажа поодиноких чисел, яка би могла відбувати ся бодай по осередках більших міст, є надзвичайно утруднена заказом свободної кольпортажи.

Отже цілий відбит австрійської праси полягає на абонаменті і справа портторий є для неї майже в'язнійшою, чим кольпортажа. Особливо у нас, в Галичині, де вже дуже мало таких більших міст, де можна би розвинути кольпортажу, справа почтового порта є дуже важною для видавництва часописи.

А як-раз ся справа представляє ся дуже некорисно. Краєві періодичні часописи, коли виходять більше як чотири рази до року, можуть іти за т. зв. газетними марками по 2 сотики за одно число. На-

дані екземпляри мусять бути обвинені в опаску з адресою і посортвані с. є. для кожної почти зібрані під одну спільну опаску, та треба їх доставити на почту. Та на диво для заграничних часописий існують на австрійській почті далеко більші улекшення.

Хто хоче заабонувати краєву часопись, мусить удати ся до її адміністрації, або грошевим переказом переслати їй гроші на абонамент, та ще при тім дописати своє бажанє запернумерованя та подати свою докладну адресу. Колиж розходить ся о заграничну часопись, всякий потребує лише удати ся до найближньої почти і там зложити абонаментову належність. Австрійська почта сама вже поспішить замовити часопись у дотичного видавця, чи в заряді заграничної почти, заосмотрить надходячі екземпляри опаскою з адресою, яку сама почта зладить і напише і за се числить лише 1 сотика, при чім кілька видань з одного дня числить ся за одно число.

Складанє і завиванє в опаску 1000 чисел часописи коштує, легко рахуючи, 2 1/2 корони, 1000 опасок бодай ще раз стілько, отже самі кошти достарченого материялу і зужитої праці при опакованю, без пересилки, без властивого порта виносять по 1 сотикови від числа. Отже як видно ясно, австрійський заряд почт при заграничних часописах не лише що не має жадного зиску, але навіть страту, коли ще дочислимо кошти друку, зглядно писаня адрес. В сей спосіб австрійська почта власним ко-

птом підпирає заграничну прасу і друкарський промисл на некористь краєвого.

Се походить з того, що за границею всюда є урядженє для краєвих дневників таке, до якого мусіла приноровити ся і наша почта. Але приноровивши ся до заграниці з огляду на заграничні часописи, у себе полишила давний застарілий та утяжливий спосіб пересиланя краєвих дневників. За границею почта сама приймає абонамент і на краєві часописи. Се є догідно для читаючої публіки, яка може замовляти часописи навіть через листоносів і корисно для видавництва. Видавець має лише доставити відповідне число замовлених у себе екземплярів і дістає на се абонамент від почти, отже не потребує побоювати ся тих «залеглостей», які у нас так дуже увійшли в моду, та ошаджує багату на адміністрації часописи.

Тож вже бо час, щоби полекшити ті в'язи, стісняючі зріст австрійської праси, тим більше, що ще і тоді остане она позаду заграничних видавництв і з тяжкою бідою видержить їх конкуренцію не стіснену національними та соціальними відносинами, які існують в Австрії, а які відбивають ся найліпше у процентовій скількості — анальфабетів.

13)

LABOREMUS

ДРАМА В 3 АКТАХ

∞ БЕРНШТЕРНЕ БЕРНСОНА ∞

переклад Лев Лопатинський.

Акт III.

Менший покій в тім самім готелю. Двері в глибині. На право від дверей ліжка з параваном. Дальше на переді великий, отворений куфр. Пушло на капелюх. На кріслі п'явд. На ній стоїть мала туалетка, на ній лежить капелюх. Дальше наперед підставка з куфром на ноги. На землі побіч лежать ноги. Коло куфра стоїть Лянґфред Кан і сортує ноги. Деякі відкидає на б'к, иньші складає обережно до куфра. На протиположній стіні, отже на ліво, стоїть туалетка і шафа на одіж. Насеред сцени стіл з кріслами. Зараз від видця двері.

ПЕРША СЦЕНА.

Хтось пукав до дверей на ліво.

ЛЯНґФРЕД

Прощу!

Др. КАН

(входить з малою скринкою в руці). Ов? Ти пакуєш ся?

ЛЯНґФРЕД

(живо). Се трохи нот, що тут лишйли ся. Треба їх від часу до часу посортувати.

Др. КАН

(нішов до куфра; тепер іде до шафи, що відкилена на половину, і заглядає туди). Та бо ти вибрав і з шафи?

ЛЯНґФРЕД

Я приїхав доперва вчєра вечером, та ще не розпакував.

Др. КАН

Маю тут щось для тебе.

ЛЯНґФРЕД

(звертає ся до него).

Др. КАН

Як знаєш, ми не могли найти печатки твого батька.

ЛЯНґФРЕД

(радий). А ти найшов?

Др. КАН

Она була пукла. Твій батько як-раз післав її був до направи, коли захорував. Ритівник загубив був адресу. По неї ніхто не зголошував ся і так він не знав, до кого ова належить. Опісля дістав припадково замовленя від мене — і бачить ту саму печатку. Ось, як она найшла ся.

Машь єї.

ЛЯНґФРЕД

Сердечно дякую. Нічого приятнійшого ти не міг мені принести. *(Він витягнув єї зі шкатулки і читає на ній).* Laboremus. Осьде ово.

Др. КАН

В нашій печатці.

ЛЯНґФРЕД

Думаю, що в нашій крові.

Др. КАН

Знаєш, що я тут не сам. Зі мною є молода панночка.

ЛЯНґФРЕД

Ся, що ти єї привіз з Лондону? Американка?

Др. КАН

Ні, она перебувала в Америці, але є Норвегійкою.

ЛЯНґФРЕД

І говорять по нашому?

Др. КАН

Певно. Она зовсім молода. Доперва 17 літ.

ЛЯНґФРЕД

Ну, так що? У мене так мало часу.

Др. КАН

Так, мало часу у тебе?

ЛЯНґФРЕД

Не так я се думав! Щож таке з нею?

Др. КАН

Так склало ся, що я їй оповів байку твоєї «Русалки». Ти прецінь не машь нічо против сего?

ЛЯНґФРЕД

Ні.

Др. КАН

Знаєш, що она на се сказала?

(2)

Богдан Барвіньський.

З'їзд

галицького князя Данила з угорським королем

Белею IV в Прешбурзі 1250. р.

(Історично-критична аналіза).

Знаємо, що скоро останній австрійський герцог з роду Бабенбергів, Фридрих II. Бойкий поляк 1246. р. на полі бою, німецький цесар Фридрих II. післав до австрійських країв (се є до Австрії та Сирії) з весною 1247. р. графа Оттона з Еберштайну, щоб сей заняв сі краї яко осиротіле ленно німецького цесарства та завідував ними яко цесарський «capitaneus et procurator»¹⁾. Слідуючого року, се є 1248, відкликав его цесар з Австрії та іменував вже аж двох намісників, «capitanei», князя Оттона з Баварії для Австрії і графа Майнгарда з Гориції для Сирії²⁾. В другій половині 1249. р. бачимо претендентом до австрійського престолу Германа з Баден, а що він був свояком цесарського намісника Австрії, князя Оттона з Баварії, тож сей останній не робив ему ніяких перепон у его заходах около позискання австрійської княжої корони³⁾. Знаємо також, що Оттон баварський постарав ся о се, що Герман баденський оженив ся з братанницею останнього Бабенберга, Гертрудою⁴⁾, вдовою по Володиславі, синові чеського короля Вячеслава⁵⁾. Що більше, Оттон баварський, не уважаючи на се, що він є цесарським намісником, укладав з Германом якісь пляни та заключив навіть з останнім компроміс, обв'язуючись ним правдоподібно попірати его у виспів згаданім замірі⁶⁾. Маючи так могутого протектора в особі власного цесарського намісника, завів Герман баденський (але лише хвилево) в осени 1249. р. Вінер-Найштад, Відень та інші австрійські міста⁷⁾, але що позискав собі лиш незначне число сторонників, тож австрійські краї не дістали ся ніколи в его посіданє та навіть ніхто з его кандидатурою не числив ся, уважаючи его узурпатором⁸⁾. В 1250. р. Оттон

¹⁾ Huber: Gesch. Öst. I, стр. 517 і нот. 4.

²⁾ Там же: стр. 520.

³⁾ Там же: стр. 520.

⁴⁾ Там же: стр. 519.

⁵⁾ Там же: стр. 517.

⁶⁾ Докладно про се cfr. Lorenz: Deutsche Gesch. I, стр. 71 і дальші.

⁷⁾ Huber: Gesch. Öst. I, стр. 523.

⁸⁾ Там же: стр. 519.

баварський уступив зі свого становиска цесарського намісника Австрії, а на его місце заіменував цесар Фридрих II. намісника Сирії графа Майнгарда з Гориції¹⁾, віддаючи ему одному власть над обома краями. Так отже навіть в 1250. р. бабенбергеке питанє не було ще остаточно на нічку користь розв'язане, а австрійські краї і дальше були в посіданю цесаря Фридриха II.²⁾

Мимо сего, що лиш незначне число австрійських панів було по стороні Германа баденського, він успів ще якийсь час удержати ся в Австрії. Деякі з его сторонників вдерли ся були навіть з початком 1250. р. на угорську територію, а се, розумієсь, мусіло вилити на те, що угорський король Беля IV., який до сеї пори відносив ся зовсім нейтрально зглядом австрійської справи, впав в липни сего року з величезним військом до Австрії та знищив її огнем і мечем³⁾. Сей похід перервав своїм посередництвом чеський король Вячеслав, як потуге одна німецька літопись: «Sed pietas divina, que cum irata fuerit novit misereri parcere, mediante rege Bohemie per internuntios hanc cladem pestiferam intercepit; quod facere iuramento Bela decreverat, ad finem perducere non permisit; unde cum omni suo concitatu est reversus»⁴⁾. На жаль, німецька літопись нічого ближше про те посередництво не каже.

Сим своїм походом на Австрію взяв Беля IV. у перше участь в бабенбергем питаню.

Звістка Г.-в. літописи про з'їзд в Прешбурзі починає ся згадкою про якусь війну Белі IV. з Німцями.

«*Пришла король Угорски к Данилу, прося его на помощь: бѣ бо имѣ рать на бои с Нѣмци; иде ему на помощь и приде къ Пожегу*».

Сю звістку можна на нашу думку віднести без сумніву до походу Белі IV. в Австрію 1250. р. Річ се цілком ясна, що руский літописець ужив для означеня сего походу Белі IV. лиш неввідповідного (з нашої точки погляду) вислову «*рать на бои с Нѣмци*», але під тими Німцями розумів він безперечно Австрійців (а як ми згадували, власне Австрійці дали причину до сего походу). На доказ, що так, а не инакше

¹⁾ Pöhlitz-Lorenz: Ost. Gesch. стр. 35; Meynert: Geschichte Österreichs. Pest 1843. I, стр. 128.

²⁾ Підносимо сей факт з натиском з огляду на се, що на думку проф. Грушевського австрійські краї вже навіть в 2-гій половині 1249. р. не були в посіданю німецького цесаря.

³⁾ Huber: Gesch. Öst. I, стр. 524; Lorenz: Deutsche Gesch. I, стр. 107; Bachmann: Gesch. Böhm. I, стр. 545.

⁴⁾ M. G. SS. IX, стр. 643. Contin. Sanczuc. sec. ad a. 1258.

годить ся тут розуміти слово «Нѣмци», подамо аналогічні місця, де літописець називає австрійську землю — німецькою землею: «Король же Угорський возведе, искаше помощи, хотяше прияти землю Нѣмецкую... и вдамъ ему землю Нѣмецкую... и ѣха во Нѣмци с Романомъ»¹⁾. Знаємо також, що похід Белі IV. в 1250. р. відбув ся в липни, а его стріча з Данилом в Прешбурзі мала місце в дуже горячий день: «*Зной бѣ великъ дне того*»²⁾, пише літописець. Отже й пора року та сама, що походу Белі до Австрії.

Князь Данило, що йшов в поміч угорському королеви, стрічає ся з ним в Прешбурзі. Поміч его, як видно із звістки Г.-в. літописи, була злишна, бо Беля вже не провадив війни (він з неї правдоподібно що-йно вернув), а то з сеї причини: «*Пришли бо бяжу послы Нѣмецкыи к нему*».

(Дальше буде).

Державна рада.

Внесеня та інтерпеляції.

На вчорашнім засіданю палати послів зложив посольске приреченє гр. Черман Чеч, який перший раз явив ся в парламенті. Відтак відчитано внесенє та інтерпеляції, між якими находять ся: Інтерпеляція пос. Колішера і тов. в справі скоршої ліквідації відшкодовань за вибитє безрог підчас помору; Пос. Брайтера і тов. в справі девастаційної господарки львівського магістрату; пос. Штайнера і тов. в справі реформи речницевої торгівлі збіжем; пос. Шумаєр і тов. предложили нагле внесенє за знесенєм параграфів карного закона дотичних перешкоджуваня у відправі релігійних обрядів (Religionsstörung); пос. Брайтер виіс петицію з 2.000 підписами залізничних будишків і поміничої служби в справі поліпшеня їх долі.

Вступ до дневного порядку.

Перед приступленєм до дальшої дискусії над наглим внесенєм Странского в справі подій в Литавлі, пос. Пацак застеріг ся против напасти, якої вчєра допускали ся всенімці і запитав президента, як він думає запобічи сему. Президент гр. Фетер висказує свій жаль з причини вчєрашних виступів деяких послів, та на біду, він не має жадних иньших средств, як лише прикликати до порядку (пос. Штайн: килю собі з того). Президент просить остаточно послів, щоби здержували ся і не обнижали достоїнства палати. Обох бесідників перебивали

¹⁾ Лѣт. по Ил. сп.: стр. 545; подібно-ж стр. 554.

²⁾ Там же стр. 541.

ЛЯНГФРЕД
Ну — ?

Др. КАН
«Се видавсь мені трохи скучним».

ЛЯНГФРЕД
Тота сімнайцятлітна? Алеж она має слухність!
Чи она розумна?

Др. КАН
Дуже своєрідна. «Я знаю — сказала — що се таке «Русалка». Я могла би ему розповісти про одну таку.

ЛЯНГФРЕД
Она? — Думає певно, з якоїсь байки?

Др. КАН
Ні, справдішну подію. Се могло би, сказала, змінити его цілий плян від підвалини.

ЛЯНГФРЕД
Ов! — Ти чув се прецінь. Не можеш мені оповісти?

Др. КАН
Чи не волієш почути від неї самої?

ЛЯНГФРЕД
Ба, чи се можливо?

Др. КАН
Розуміє ся.

ЛЯНГФРЕД
Але коли? Тепер зараз?

Др. КАН
Чому ні? Чи може прийти сюда?

ЛЯНГФРЕД
Уходить?

Др. КАН
Думаєш, що она несміла? Як Американка і Норвегійка в одній особі?

ЛЯНГФРЕД
Так хіба я мушу стати несмілим.

Др. КАН
(виходячи). Се скорше. Она є тут в комнаті. (Іде до дверей. Лянґфред хоче на скорі посприятати трохи. Чути, як др. Кан каже в прилежній комнаті: Ходи лишень зі мною! Небавом бачимо

БОРНИ
(в чортій сукні з ковпиром і манжетами з плетінки, фризюра і т. д. як на образі при початку другого акту).

Др. КАН
(іде за нею). Сьмію представити: міс Оклер — мій братаніч Лянґфред Кан.

ЛЯНГФРЕД
Так оглядаєте ся, пані?

БОРНИ
Я думала, що тут є фортепян.

ЛЯНГФРЕД
Граєте?

БОРНИ
Не багато. Але я думала, що ви граєте.

ЛЯНГФРЕД
Я тут лише в переїзді.

БОРНИ
Хочете знов від'їхати?

ЛЯНГФРЕД
Так. — Так, не зараз.

БОРНИ
Я так тішила ся, що почую гру композитора.
(Хтось пукає до дверей на ліво).

ЛЯНГФРЕД
(невдоволю). Хто се такий знову?

Др. КАН
О, се певно хтось до мене. Позволиш? (іде до дверей, отирає їх. Слуга з карткою. Др. Клі поглянув на неї).

СЛУГА.
Cette personne dit, que monsieur l'attend.

Др. КАН
C'est bien. За позволенєм. (Іде. Слуга за ним).

ЛЯНГФРЕД
Не зволите усісти, ласкава пані?

БОРНИ
Дякую. (Сідають коло стола напротив себе).
(Дальше буде).

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Небувала, сензаційна програма!

від 16. до 31. жовтня 1901.

При співучасті військової музики 24. п. п.

- 1) Stack з Мільтону, найславніші гімнастики на потріпнм реку.
- 2) The 4 Berrlings, знаменитий акт воздушний.
- 3) Karley Trio, коміки grotesque і музикальні.
- 4) Rubens, транспарентний малляр.
- 5) François Rivoli, мімік в товаристві Емми Rivoli.
- 6) Режисмограф і орchestra
- 7) Les trois Berg, турецький акт фантастичний.
- 8) Александр Trebitsch, гуморист.
- 9) Lina Morganti, артистка в свистано.
- 10) Jelli Trio, вокальний терцет і дансерки.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В неділю і свята два представлєня. Що пятниця High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Лекційна комісія

студентів філософського відділу львівського університету, яка остає під зверхнім проводом проф. Твардовского, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Усні зголошеня приймають члєни комісії щоденно (навіть в неділі і свята) на університеті (І п. Сала VIII) межє 12 год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософського відділу, Львів, Університет.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах, якщо гарна прикраса комнат і картини: **Верецагіна, Шевченко в доминови і Сластьона, Шевченкова могила.**

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Др. Олександр Богдан КУЛАЧКОВСКИЙ,

субститут надв. адвоката д-ра Отмара Райзера і оборонець в карних справах у Відни, I, Tuchlauben ч. 4 або XIII/9 Suppégasse ч. 9.

„ТОВАРИШ“ ілюстрований календар на 1902. рік.

„Календар в руці.“

Купуйте „Товариша“, багато ілюстрований календар на 1902. рік.

Товариш — се перша в тім роді книжка взагалі в нашім краю.

Товариш містить в собі 24 карт звездистого неба (по дві на кожній місяць) і багато ілюстрацій, прим. з війни бурської, хінської, портрети визначніших людей і т. ин.

Товариш подає раду, як виберати собі званє і як радити собі в ріжних хвилях і потребах житя.

Товариш важний і потрібний для всіх, а приступний для кожного, хто лише уміє читати.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати „Календар в руці“ і знати, як робить ся календар.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати справді товариша, котрий стане єму в пригоді в неодній хвилі житя.

Хто собі купить „Товариша“, буде мати книжку, котра придасть ся єму не лиш на один рік, але й на ціле житє.

Хто хоче пересвідчити ся, що то все правда, що тут написано, нехай купить собі „Товариша“, а певно не пожалує. Ціна 1 кор. без пересилки почтової; з пересилкою о 10 сотиків більше. Заовляти у Сеня Горука у Львові, площа Домбровского ч. 1.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

єдиное руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і вєй предмети движими против огневих шкід.

„Дністер“ припоручили Преосвящ. Ординарїяи Всєч. Духовєнству і вірним всіх трєх Епархїй.

Фондї гваранційні „Дністра“ з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540	кор. 11 сот.	} разом 520.406 кор. 65. сот.
Резерва премїй	171.942	„ — „	
Резерва спеціальна	6.000	„ — „	
Фонд емеритальний	30.924	„ 54 „	

Тарифи „Дністра“ умірновані. Надвїзка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члєни 8% звороту з премїй.
„Дністер“ виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2.120.834 кор. Шкоди злидкують ся безпоровочно в присутности Делегата і 2 членів.

Полїси „Дністра“ приймають при позичках гіпотєчних: Банк крайвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Святинї, Городенці, Терєбовлї, Загіццєх, Городиу і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмн. обезпеч. в Краковї; з таких обезпечєнь через „Дністер“ иде часть провізанї на рускі публичні добродїїні цїли; полїси і квїти видає Краківське Товариство рускї.

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо сєлян господарєв в окрєстностях, де ще нема близько агенцій „Дністра“. Агенти заробили вже 274.964 кор. провізанї.

Зголошеня в агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне! убїгайте ся тільки о агенції „Дністра“.

Від огню обезпечайте ся тільки в „Дністрі“.

На жмє обезпечайте ся тільки через „Дністер“.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд	до Львова.		зі Львова	
	посп.	особ.	посп.	особ.
	приходить о годїні		відходить о годїні	
	6-10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відни з Чернівців (Іцкан, Га. аду) і Гусятїна	6-25	до Станїславава, Пдвисокого, Потуптор
	6-20	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. ак.	1-55	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	6-46	з Янова	2-08	6-43 до Лавочного (Муїнкача, Пешту) Борїслава
	7-45	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамчє на дв. головний	6-35	до Кракова (Відни, Варшави), Берлина
	7-40	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	8-30	8-40 до Скольного, до Лавочного (1. вїз. до 15. вер.
	8-00	з Сокаля, Рави рускої	2-55	9-00 до Янова
	8-10	з Кракова, Відни, Варшави, Пешту, Берлина	9-15	9-25 до Підволочиск, Бродів, Гусятїна дв. Підзамчє
1-35	8-15	з Ряшова, Любачова, Самбора	9-42	9-42 до Сокаля, Белєця, Рави рускої і Любачова
	11-45	зі Станїславава (Кєресємева, Потуптор)	10-20	до Сокаля, Белєця, Рави рускої і Любачова
	11-55	з Янова	2-40	10-25 до Чернівців
	12-55	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1-25	до Янова від 1. мая до 15. верєсїя в неділі і свята
	1-10	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і свє.	2-15	до Брухович від 16. мая до 16. верєсїя в неділі і свята
	3-14	зі Самбора, Борїслава, Стрїя	3-05	до Стрїя, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2-20	4-40	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3-15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
2-35	5-11	„ „ на дв. голов.	3-26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
	5-35	з Кракова	3-30	до Ряшєва, Хирова, Любачова
	5-50	з Чернівців, Іцкан		
	5-40	з Сокаля, Белєця і Любачова		
	6-00			
Нїч				
	7-36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і свє.)	12-45	6-10 до Станїславава
	8-50	з Брухович від 16. мая до 15. верєсїя шод.	6-20	до Кракова (Відни, Берлина, Варшави)
	9-41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно	6-30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.
	9-20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і свє.)	6-35	а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1902 щоденно
8-40	9-50	з Кракова (Відни, Берлина), Ясла, Рєвадова	7-10	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
2-31	9-40	з Чернівців, Букарєшту	7-32	до Тернополя, Бродів дворець головний дворець Підзамчє
12-15	10-20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	7-25	до Сокаля і Рави рускої
	10-20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	7-52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і свє.)
	10-02	на дв. голов.	9-30	до Янова від 1. мая до 15. верєсїя
	3-12	з Підволочиск Коїчїнецє на дв. Підзамчє	10-30	до Чернівців і Іцкан
	3-35	на дворець головний	11-00	до Кракова, Відни, Варшави
			11-10	до Підволочиск, Бродів дв. головний
			11-32	дв. Підз.
			4-15	до Кракова, Відни, Берлина, Самбора
			4-45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.

ЗАКІТКА: Гора нїчна числїть ся від 6 годїни вечером до 5 годїни 59 минут рано. Час європейскїй рїванїєт ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — В мїстї выдають білєти їзди: звичайні білєти часопїсїяи Ст. 1. Соколовского в пасажи Гансмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всякі внїшнї, тарифи, ілюстрованї провідники, розкладї їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залїзниць держанїх (ул. Краснїних ч. 5. в подвірю, сходи П, дверї ч. 52) в урядових годїнах (8—3 а в свята 9—12).

Всїлякі

КУПОНИ

і

вильосовані

цінні папері

виплачує без потрученя провізанї або коштїв

Контора вимїни
ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гїпотєчного.